

Высокопарни, *adj.* pompeux; || -парно (*пишъ или говоря*, *vn.*), *fam.* pindariser.

— **парность** (*на писало*), *sf.* la pompe.

— **прѣосвященство** (*титла*), *sn.* éminence f.

— **прѣосвященый**, *adj.* éminentissime.

— **рѣчицъ**, *adj.* déclamatoire; || *fam.* un pindariseur.

— **умень**, *adj.* orgueilleux, prétentieux, présomptueux; -мно-, -eusement.

— **умѣ**, *sn.* la présomption, suffisance f.

Высокость, *sf.* la sublimité; || (*на писало*), le lyrisme.

Высокъ, *adj.* élevé, éminent, sublime, grand, haut, grêle; 1. (*за гора*), *adj.* sourcilleux;

2. (*на писало*), soutenu; 3. (*най*) suréminent; 4. (*твърдѣтъ*), *Mus.* suraigu.

— **дебель**, *adj.* tout d'une venue.

— **и силенъ**, *adj.* bien découplé.

— **приливъ** (*на рѣка*), *sn.* le mascaret; || *Mar.* la reverdie.

— **стѣль**, *sn.* l'estrade f.; || пущамъ отъ връхъ-ть на —, *va.* estrapader

— **теноръ**, *sn.* *Mus.* la haute-faille.

Высокы женскы кондуры, *sf.* pl. le patin.

Высоцеетво, *sn.* Altesse f.; || (*суитанска титла*), 'Hautesse f.

Высочина, *sf.* la 'hauteur, le 'haut, la grandeur, éminence f., élévation f.; 1. (*на едно мяцко споредъ лорето*), *Geogr.* l'altitude f.; 2. (*на обѣзъ зидъ*), *Jur.* l'héberge f.; 3.

(*на сводъ*), la montée; 4. (*на каменныи настели*), l'étaufiche f.; 5. (*на платното*), *Mar.* l'étanqure f.; 6. (*на платната или на прѣпорецъ споредъ боръ-тъ*), *Mar.* le quindage.

— **империевъ**, majeur.

Вышень, *adj.* suprême, supérieur, souverain, Выше-речень, -споменен и горѣ —, *adj.* precice, surdit et surnommé.

Вышни, *adj.* le Très-'haut, 'haut.

Вѣди, *sn.* nom bulgare de la lettre В.

Вѣди ми са, *v. imp.* (*voyez Накърти ми са*).

Вѣдъ, *adj.* sc. un bigle.

Вѣрникъ (*видъ пилъжъ*), *sn.* arbre, le la-

Вѣйка (*прѣтъ за лози*), *sf.* l'échalas m.; 1.

(*за растенеа*), la rame; 2. (*на фишекъ*), la baquette de fusée; 3. подирамъ съ -кы,

va. échalasser et -lader, ramer; 4. подиране съ -кы, l'échalassement m.; 5. връзване на -кы лозытъ, l'accollage m.

Вѣйки (*отъ единъ стѣжбель израслы*), *sf. pl.* Agric. la serpée (*voyez Расталакъ*):

— **пуша** —, *v. imp.* il pousse.

Вѣковъ (*който быва прѣзъ всяко столѣtie*), *adj.* séculaire.

Вѣковѣченъ, *adj.* sempiternel.

Вѣкъ, *sn.* le siecle, l'âge m., les jours m.; || отвѣка или отъ памтивѣка, *adv.* de toute éternité.

Вѣнеченъ, *adj.* Anat. coronal.

Вѣнечна чѣрвена жила, *sf.* Anat. artère coronaire f.

Вѣнецъ, *sn.* le diadème, la gloire, le feston, le tortis; 1. (*и съзѣздie*), la couronne;

2. (*слава около глава на Святцы*), le nimbre; 3. (*отъ цвѣта*), chapeau de fleurs m.

Вѣнценосецъ, *sn.* tête couronnée f.

Вѣнценъ, *adj.* gencival et gengival.

Вѣнцеболъ, *sn.* le scorbut; || цѣръ за —, Med. antiscorbutique, adj. m.

Вѣнцы *m* и **жлабины**, *sf. pl.* la gencive; -ченъ, de gencive; 1 **вѣспалене на** —, Med. la gingivite; 2. отокъ на —, la parodontis; 3. набирание гной у —, la parolie;

4. стеглеване — отъ злѣбы, le déchauvement; 5. отдѣляемъ -тъ отъ злѣбы, va. déchausser; 6. ножче за отлѣшене —, le déchaussoir.

Вѣчавамъ, *va.* marier, couronner.

Вѣчаване, *sn.* le mariage. {-ement.}

Вѣчалень, *adj.* conjugal, matrimonial; -лю.

Вѣчална примѣна, *sf.* habits nuptiaux m.

Вѣчално було, *sn.* la poêle. — сбиране, *sn.* la copulation.

Вѣчалны прѣстени, *sn. pl.* l'alliance f.

Вѣчане, *sn.* bénédiction nuptiale f., épousailles f.; || *u Archit.* couronnement m.

Вѣчче, *sn.* Bot. le fleuron; || (*въ цвѣтъ-тъ*), Bot. la corolle; || което ся относа до -то, corollique, adj.

Вѣччило, *sn.* les noces, f., l'hymen m et hymenée f.; на —, de l'hymenée, hyménal; || спѣшка що уничожава —, empêchement dirimant m.

Вѣра, *sf.* la religion, la foi, la croyance, le culte, la créance, le crédit, les autels *m*;

1. докарвамъ на — народъ, *va.* religionner; 2. исповѣдане —, la communion; 3. ревность за обръщане въ —, le prosélytisme;

4. оставление —, l'apostasie f.; 5. на —, *adv.*  crédit; 6. на юнашка —,  la grosse aventure,  la grosse.

Вѣрвай Бога! *interj.* tudio, corps-dieu; || *adv.* ma foi, par ma foi; || казване —, le juron.

Вѣрвамъ, *va. vn.* croire , estimer, se persuader; 1. (*въ*), croire au; 2. (*иѣкого*), ajouter foi ; 3. (*слѣдо*), croire pieusement; 4. (*есичко*), gober; 5. и невѣрвамъ, *vn.* croire et m croire; || *fam.* croire et d croire; 6. (*на което може са вѣрва*), sujet  caution, *m*.

Вѣрънъ, *adj.* fidel; -ро, -мент; 1. sûr, juste, loyal, certain, f al, immanquable, affid , pur; 2. fig. constant; 3. на -ро, au juste; 4. *fam.* pour sûr; 5. събране -ри, glise militante f.

— **пріетель**, *sn. fam.* un f al.

Вѣрисія, *sf. pl. t.* les recouvrements m.